

EMO GENÇ DENİZLİ ŞUBE BİLDİRİSİ

NEDEN EMO GENÇ VE NASIL BİR TMMOB?

Pamukkale üniversitesi mühendislik fakültesi elektrik_elektronik bölümü öğrencileri ve Denizli EMOGENÇ üyeleri tarafından kaleme alınan bu bildirinin, başlığındaki önemli ve bir o kadar da elzem olan bu iki sorunun yani “Neden EMOGENÇ? Nasıl bir TMMOB?” sorularının yanıtları hakkında fikir birliğinin sağlanmasından öte bu fikrin tüm EMOGENÇ üyelerine de aktarılması için gerekli olan enerjinin şu anda burada bulunan bütün arkadaşlara transfer edilebildiği bir kurultay olması dileklerimle herkesi selamlayarak sözlerime başlıyorum.

Neden böyle bir başlık ve böyle bir konu hakkında bildiri hazırladığımıza gelince, ileride de açıklanacağı ve görüleceği üzere bu sorulara vereceğimiz yanıtlar: EMO Genc’e bakışımızı. TMMOB’den taleplerimizi gayet aleni bir şekilde ortaya koyacaktır. Ayrıca bu bakış bu örgütlü duruşumuzdur; şu anda yaşamakta olduğumuz, ileride karşılaşacağımız muhtemel sorunların çözümü. Madem ki örgütlü olmadan değil ileride karşılaşacağımız sorunlar, şu anda yaşamakta olduğumuz: öğretim görevlisi ve laboratuvar gibi eksikliklerin, pratikten yoksun sadece teoriye boğulmuş akademisyen yetiştirmeye yönelik eğitimin, öğrencisine müşteri gözüyle baktığı için ticari işletmelere dönüşen üniversitelerin, öğrencilerini potansiyel tehlike olarak algıladığından soruşturma ve uzaklaştırmalarla gözdağı vererek öğrencileri sorgulayıcı tavırlarından vazgeçirme çabalarının sonucunda ne sorulursa sorulsun “Saool” cevabından başka bir cevap işitilmeyen kışlalara dönüşen kampüslerin yarattığı sorunlarla bile baş etmemiz mümkün değildir.

Hali hazırda uygulanmakta olan neo-liberal politikalar öğrencilere bu dayatmaları zorlarken, öğretim görevlilerinin hali de pek iç açıcı değildir. Sözüm ona bilim insanları yetiştirecek olan akademiler, üniversite-sanayi işbirliği adı altında üniversite-serbest piyasa ortaklığıyla ya dış macunu, ya bebek maması, ya çamaşır makinası hatta çocuk bezi onayan onaylayan kalite kontrolcüler yetiştirmektedir. İnsanlık yararına yeni buluşlar yapması gereken bilim insanları ‘Bilmem hangi üniversitenin yaptığı araştırma ve testlere göre bilmem hangi çocuk bezi daha fazla pislik emmektedir’ gibi reklamlar ile karşımıza çıkmaktadırlar. Yapılan buluşun insanlığa ne kadar faydalı olduğu değil, insanlar tarafından ne kadar tüketileceği önemli olduğu müddetçe bu tür reklamlar ile daha çok karşılaşacağımız aşîkardır.

Öğrenci ve öğretim görevlileri bu haldeyken mühendisler ne haldedirler acaba? Yaklaşık on yıldır elektronik sektörünün çeşitli birimlerinde teknisyen ve tekniker vasfıyla çalışmış biri olarak tecrübelerimden hareketle açıklıkla söyleyebilirim ki mühendislerin durumları da sanıldığığının aksine hiç de öyle aman aman değîllerdir. Basiretsiz, bilinçsiz yada örgütsüz mühendisler, mühendislik etiğinin gereklerini uygulayacakları yerde patronun söylediklerini emir kabul edip harfiyen yerine getiren neferler haline dönüşmektedirler. Kendilerinin de aslında birer işçi olduğunu, eylemlerini buna göre düzenlemeleri gerektiğini söylediğim mühendislerin buna karşı çıkanları ya da gerekli örgütlenmenin içinde yer almayanlarının çoğu ilk ekonomik krizde işsizler kervanına katılmışlardır. Çünkü sistemin popoflamalarına kanmış göz boyamalarına aldanmışlar ve gerçeği görememişlerdir ama vazgeçilmez olarak o göremedikleri gerçeğe yüzleşmek zorunda kalmışlardır. Bunların bildiride neden yer aldıklarına gelince: kimimiz ilk kimimiz son sınıf öğrencileriyiz ve yakın tarihten itibaren hayatlarımıza mühendis olarak devam

edeceğiz, edeceğiz amma patronun emirlerini yerine getiren neferler olarak mı? Yoksa sınıf bilincine sahip, toplumsal duyarlılığı ve sorumluluklarının farkında, ayırdında olan birer mühendis olarak mı? Böyle önemli bir soruda ilk soru karşımıza çıkıyor. Evet bu ilk sorunu cevabı aynı zamanda bundan sonraki hayatımıza dair bir çok sorunun cevabını içinde barındırıyor.

Bu açıklamalardan sonra neden EMO Genç sorusu daha bir anlam kazanmaktadır.

EMO Genç çünkü Elektrik-Elektronik Bölümü öğrencileriyiz. Bu şart gerek bir şarttır fakat yeter değildir. Peki öyleyse yeter şart nedir?

EMO Genç çünkü hangi ilerici siyasal fraksiyonda örgütlü olursak olalım, aramızdaki farklılıkları bir tarafa bırakıp ortak bir paydada buluşacağımız ve aynı çatı altında güç birliği yapabileceğimiz bir alandır EMO Genç.

EMO Genç çünkü henüz bir örgütlü mücadelenin içinde yer almamış, herhangi bir örgütlülük tecrübesi olmayan, sınıf mücadelesinden ve bilincinden bir haber, apolitik, kapitalizmin bireysencilik hastalığına kapılmış, kendini daha şimdiden sermaye uşaklığına hazırlayan öğrenci arkadaşlara sınıf bilincinin verileceği, bireysencililiğin değil örgütlülüğün asıl güç olduğunun gösterildiği ve toplumsal sorumluluklarının hatırlatıldığı okullar görevini üstlenebilecek potansiyeldedir EMO Genç.

EMO Genç çünkü bizi mesleki, kültürel, politik alanlarda donanımına ulaştıracaktır, sahip olacağımız bu donanımlar sayesinde bize yöneltilen saldırılara, baskılara karşı daha güçlü olmamızı sağlayacaktır EMO Genç. EMO şubelerinin mesleki alanda düzenledikleri kurslar, mezun olup çalışmaya başladığımızda sudan çıkmış balıklara dönmemizin önündeki engellerdir. Bu sayede öz güvenimiz artmakla

birlikte kapitalist sistemin bireyi değersizleştirme, kişiliksizleştirme, yabancılaştırma çabaları da boşa çıkacaktır.

Değirmek istediğimiz başka bir konu ise fabrikalarda ve işçiler üzerinde uygulanan esnek ve bant usulü çalışma metodunun mühendisler üzerinde ise branşlaşma adı altında hayata geçirilmesidir. Bu işin aslı uzmanlaşma maskesinin arkasında bilgimizi tekbir alanda sınırlandırma çabasıdır. Çünkü tekbir alanda bilgi sahibi olan insan ne kadar uzmanlaşırsa uzmanlaşsın ne kadar fazla alanda bilgi sahibi olmadığı gerçeğiyle yüzleşecektir.

Uzmanlaşmaya karşı olmamakla birlikte eğer böyle bir gayretkeş tutumun sınır şartları doğru tayin edilmezse beyhude bir çalışmadan öteye geçemez. Hem de ne kadar çok şeyi bilmediğimizi bilmemize rağmen. Bu bakış açısıyla patron bize iş vererek koca bir lütufta bulunmakta bizde bu lutufa mazhar olmuş şanslı kişilerden biriyizdir sadece. Neyse ki bu tehlikenin farkında olan bizler oyuna gelmemek için mesleki alanda kendimizi geliştirerek bütün imkanları kullanmaktayız, kullanacağımız alanlardan biride EMO Genç.

Donanımına sahip olmamız gereken diğer bir alan ise kültürel, siyasal alandır. Başarılı, kalifiye mühendisler olmakla birlikte sosyal ve kültürel alandan kendini soyutlamak; beraberinde hareketleri makine mekaniğine, akli ise robot programına dönüşmüş asosyal bireyler olmamıza sebep olur. Bunun önüne geçmenin yolu da sanatsal, kültürel ve sosyal faaliyetlerin içinde yer almaktır. Üniversitelerin bu tür faaliyetlere yeterince önem vermemeleri ya da yeterli nitelik ve estetikten mahrum olmaları bizi alternatif arayışlar içerisine sokmaktadır. Bu noktada bir kere daha neden EMO Genç sorusunun cevabı karşımıza çıkmaktadır. EMO Genç çünkü; yapacağımız bu alternatif çalışma tiyatrosu, müzik, edebiyat, felsefe gibi atölye çalışmalarına ev sahipliği yaparak mekan sorununu aşmamızı

sağlayacaktır EMO Genç.

Diğer bir önemli husus ise şu an toplumun tamamının ve toplumun itici dinamikleri olan üniversitelerin içinde bulundukları apolitik ablukanın yarılması konusudur. Aslında üniversiteler bu konuda başlı başına çelişki yumağıdır. Öyledir ki üniversitelerin mevcut iktidarı eleştirme ve değiştirme güçlerinin farkında olan egemen güçler bir taraftan üniversiteleri serbest piyasaya entegre ederek kendilerini bağımlı hale getirirken bir taraftan da toplumun itici güçleri olarak kalmalarını istemektedirler. Bunun en son örneği cumhurbaşkanlığı seçiminde yaşanmıştır. Kendiside cumhurbaşkanlığı yapmış olan Süleyman Demirel başbakanlığı esnasında liberal ve sağ politikaların bayraktarlığını üstlenmiş, her gün bir üniversitelinin faili meçhul cinayete kurban gittiği bir dönemde “kimse bana sağcılar adam öldürüyor dedirtemez” derken, bu gün ise cumhurbaşkanlığına kimin aday olması gerektiğine dair toplumun harekete geçirmek için toplumun itici güçleri olan üniversiteleri göreve çağırmış “nerde bu ODTÜ’lüler” diye feryat etmiştir. Bu sorusunun cevabı yani üniversitelilerin nerde oldukları başbakanlığı sırasında asılan veya öldürülen yüzlerce üniversite öğrencisinin, onlarca ODTÜ’lünün mezar taşlarında yazmaktadır. Bu açık örnekten de görüleceği üzere üniversitelerin üstlendikleri itici güç olma görevleri her daim saklıdır. Bu gücün ortaya çıkması için ise biz öğrencilerin üzerlerimizdeki ölü toprağı silkelememiz yeterlidir. Üzerlerimizdeki bu ölü toprağı silkelemenin birinci koşulu şu an içinde bulunduğumuz apolitik ablukayı yararak siyasal ve sınıfsal bilince ulaşmak, bizi bu bilince yükseltecek olan bütün olanakları sonun kadar kullanmak, bu bilince eriştikten sonra daha güçlü haykırabilmek için başta öğrenciler olmak üzere toplumun bütün kesimlerine dek uzanan bir çalışma yürütmektir. Toplumun bütün kesimlerini kapsayan çünkü toplum bilimcilerinde üstünde önemle durdukları gibi “Bir toplumun

mutluluğu o toplumdaki en mutsuz bireyin mutluluğu kadardır.”

Toplum bilimcilerin bu tespiti öğrencilere yönelik yapılan çalışmaların temel taşlarından birini oluşturmalıdır. Mühendis olarak hayatlarını garanti altına alacaklarına inanan öğrencilere, her an bir ekonomik krize, bir savaşa, katliama, buhrana gebe bir dünyada hiç kimsenin güvende olmadığını bu sebepten onurlu bir bireysel kurtuluşunda söz konusu olmadığını anlatmalıyız.

Bu örgütlenme ve bilinçlendirme çalışmasının detaylarına girmemize gerek yoktur. Geçmişte bu çalışmaları başarıyla yürütmüş ve toplumu harekete geçirmeyi başarmış aradan 30 yıl geçmesine rağmen halen işçilere, emekçilere kapalı tutulan taksim meydanına 500 bin insanı taşımış ilerici sendikalar ve meslek odalarının çalışmaları incelendiğinde bu gün için faydalı bilgiler bulunacaktır. Keza hemen hemen her mahallede halkı aydınlatmak için çalışmalar yürüten günümüzde uyuşturucu ve çete belaları ile boğuşan varoş halkının geçmişte nasıl ilerici görev üstlendiklerine bakılıp Halk Evlerinin tecrübesinden yararlanılabilir. Bir başka örnek ise bu güne kadar bir türlü yapılamayan toprak reformunun sonucunda kırsalda yaşayan halkın halen toprak ağası, aşiret reisi, şeyh gibi kişilerin kontrolünde ve iradeleri altında yaşamalarına rağmen geçmişte köy enstitülü öğretmenlerin yaptığı çalışmalar sonucu halkın bu baskı araçlarına karşı çıkmaları ile toprak reformunun eşiğine gelinmiş fakat bu gelişmeyi istemeyen gerici güçlerin karşı devrim diye de adlandırabileceğimiz girişimleri neticesinde köy halkı bu gün içinde bulunduğu durumdadır. Sadece ülkemizde değil, dünyanın hemen hemen her bölgesinde pratiğe aktarılmış örneklerin tecrübelerinden faydalanılabilir. Yalnız dikkatini bir noktaya çekmek isterim. Hegel’in diyalektik öğretisinde de söylediği gibi “varolan her şey yok olmayı hak eder.” Tarihsel süreç incelendiğinde şu sonuca varırız: var edenlerin tutarlı duruşları ve güçleri oranı var edilenin

ömrünü süresini belirlemektedir. Karl Marx ise bu sözleri karşı devrim kavramında somutlaştırmıştır. Ne yazık ki tarih bize şimdiye kadar ki karşı devrim hareketlerinin çoğunun amacına ulaştığını göstermektedir. Bu gerçeklikten hareketle yaşamakta olduğumuz sosyo-kültürel değişimlerin çoğu kapitalist sistemin ülkemizdeki yansımaları olsalar da bu değişimlerde geçmişte yaşanan aydınlanma ve bilinçlenme hareketlerine karşı geliştirilen gerici politikaların etkisi ihmal edilebilecek boyutta değildir. Hem de bu politikalar her geçen gün biraz daha artarak devam etmekteyken...

Yapılan bu açıklamalar sanır ve umarım ki EMO Genç'e bakışımızın anlaşılması için yeterli olmakla birlikte içinde neden EMO Genç sorusunun cevabını da barındırmaktadır. Örgütlü bakışımızı netleştirdik, sorumuzu cevapladık fakat henüz bu örgütlülüğün devamlılığını nasıl sağlayacağı ve uygulanan gerici politikalar ile nasıl baş edeceğimize dair bir şeyler söylemiş değiliz. Geçmişte yaşanan örgütlenme çalışmalarının tecrübelerinden faydalandığımızda görüyoruz ki doğru bir eylemlilik planı hazırlamayan ve uygulamayan örgütlerin devamlılığını sağlayamadıkları, kiteselleşemedikleri gibi aksine marjinalleşmişleridir. Nasıl bir eylemlilik planı hazırlayacağımız ve bunu nasıl hayata geçireceğimize dair bir takım sorunlarla karşılaşmaktayız. Bunlar EMO Genç'in yeni bir örgütlenme çalışması olmasından ve üyelerinin ortalama 4 yıllık bir zaman diliminde EMO Genç bünyesinde yer almasından fakat bu 4 yıllık bu süreninde üniversitelerin boğucu eğitim sisteminden kaynaklanan sıkıntılardan ötürü yeterince verimli kullanılamamasındadır. Yaşanan bu sıkıntıları aşma konusunda ikinci sorumuzla karşılaşmaktayız. Yani "Nasıl bir EMO? Nasıl bir TMMOB?" sorusuyla. Eğer bu sorumuzda sorumuzu da cevaplayabilir ilk sorumuzla ilişkilendirebilirsek bu bildiri misyonunu tamamlamış olacaktır.

EMO Genç'in üyelerinin karşılaştığı ve karşılaşacağı sorunlara karşı

daha güçlü durmasını sağlayacak olan mesleki ile teknik kursların belli bir disiplin ve periyot içinde titizlikle, özenle ısrarla yürütülmesi gerekmektedir. burada görev EMO’lu mühendislere düşmektedir. Tabi ki bu özveriyi gösterebilecek mühendislere... EMO Genç üyelerine yönelik bu tür çalışmaların yanı sıra EMO Genç’in kendisine yönelikte bazı tedbirler alınmalıdır. Bu tedbirler sayesinde EMO Genç varlığını devam ettirebilecek dinamizmini koruyabilecektir. Bunu ise az önce belirtildiği gibi eylemlilik planı üzerinden yapacaktık. Bu eylemlerin neler olacağı yerel ve genel olmak üzere ikiye ayrılabilir. Lokal eylemler EMO Genç’li öğrencilerin üniversitelerde yaşadıkları problemlere yönelik olabileceği gibi Denizli için örnek verecek olursak kentsel dönüşüm ve aile hekimliği uygulamalarına yönelik eylemlerde olabilir. Genel eylemlilik süreci ise hepimizin yaşadığı ortak sorunlara ortak tepki koyacağımız süreçlerdir. Genel eylemlerin belirlenmesinde EMO ve TMMOB a görev düşmektedir. 14 Ekim’de düzenlenene mitingin her yıl tekrarlanması, 1 Mayıs gibi önemli bir günde hem 1 Mayısın daha coşkulu hem anlamına yaraşır bir şekilde yaşanması için hem de öğrencilerin o pozitif havayı teneffüs edip yalnız olmadıklarını görmeleri açısından öğrencilerin alanlara taşınması, alanlarla tanıştırılması gerekmektedir. Yine EMO ve TMMOB belirli bir panel, konferans serisi hazırlayıp öğrencilerle bu panel ve konferanslar vesilesi ile temasa geçmeli sınıfsal bilincin yerleşmesi için gerekli katkıyı sunmalı kendi tecrübelerini biz öğrencilerle paylaşmalıdırlar. Ancak böyle sıkı ve disiplinli bir çalışmanın sonucunda toplumsal sorumluluklarımızın farkında olan sınıf bilincine sahip bireyler olabiliriz. Bu sebeple TMMOB a eskisinden daha fazla görev düşmektedir. Zira geçmişte bilinçlendirme görevini farklı siyasi parti ya da bireyler üstlenmişken günümüzde eski güçlerinde ve kitleliliklerinde değillerdir. TMMOB’a bu açığı kapatmak gibi bir misyon yüklenmelidir. Dikkat edilmesi gereken önemli bir nokta daha vardır ki oda şudur: bu bilinçte ve niyette olan

mühendisler öğrencilerle temasa geçtiklerinde öğrencileri çelişkiye sürüklememelidirler. Şöyle ki öğrencilik hayatı boyunca kimi zaman aç kimi zaman tok yaşamış az çorbaya çok ekmek kırmış olan öğrenciye bir taraftan sınıf bilinci verilmeye çalışılırken, bir taraftan küçük burjuva mekanları kullanılmamalıdır. Yani öğrencilerle kurultay, toplantı, çalıştay, panel, konferans gibi vesilelerle temasa geçildiğinde misafir edildikleri, ağırlanıldıkları mekanlar sınıf bilinciyle çelişen mekanlar olmamalıdır. Aksi takdirde zaten yeterince zor olan bir işi daha da zorlaştırmış oluruz. Küçük burjuva mekanlarının gösterişine kapılan kişi öğrencilik hayatı boyunca yeterince çile çektiğini okulunu bitirmek için çok çalıştığını bunca yıllık zahmetin ardından keyfe keder bir yaşam sürmenin en doğal hakkı olduğunu söylemek için yeterince bahane bulacaktır.

Bu açıklamalar “Neden EMO Genç? Nasıl bir TMMOB?” sorularını birbiri ile ne kadar yakından ilişki içinde olduğunu göstermektedir. Sonuç olarak toparlamak gerekirse varmak istediğimiz temel fikir şudur:

Eğer TMMOB üstüne düşen görevleri yerine getirmez, bildiri boyunca sıralanan tedbirleri almaz, gerekli eylemlilik planları hazırlanmaz ve uygulamaya konulmaz, tüketim çılgınlığına katılmış apolitize edilmiş ve savrulmanın eşiğinde olan gençliğe, mühendislik fakültesi öğrencilerine siyasal, kültürel, sosyal anlamda destek olunmazsa söylemeye dilim varmasa da üzülerek belirtmeliyim ki gelecek yıllarda nasıl bir TMMOB sorusunun cevabı: “Ne TMMOB’u, hangi TMMOB, TMMOB da ne ola ki” olacaktır. Yani tekrar Hegel’in diyalektiğine dönecek olursak “var olan her şey yok olmayı hak eder” diyordu Hegel. Bu yok oluş belki fiili, fiziksel bir yok oluş değildir. Ama ilerici ve aydın kadrolar tarafından geleneğine uygun bir şekilde yönetilmesi gereken TMMOB gerici ve bağınaz kadrolar tarafından düşmüş bir kale, fethedilmiş bir kent gibi teslim alınarak

TMMOB'un zihinsel yok oluşunu hazırlayacaklardır. TMOOB da ilerici ve sosyalistler tarafından var edilen, sahip çıkılan her değer gibi kapitalistlerin, gericilerin toplumu kandırmak için kullandıkları bir araca dönüşme tehlikesi ile karşı karşıyadır.

Son söz olarak EMO Genç bu tehlikenin farkında ve ayırdındadır. Kendi iç dinamizmimizden gelen güçle bu tehlikeye karşı direnmekte, savunma mekanizmalarını oluşturmaktadır. Bir başka güçten destek gelip gelmediğine bakmaksızın bu duruşunu koruyacak olmasın rağmen bütün örgütlü ve sınıf bilincine sahip arkadaşlara, geleceğimize ve örgütümüze sahip çıkmaya çağırıyor, herkesi selamlayarak bildiriye bitiriyorum.

EMO Denizli Şube Öğrenci Üye Komisyonu

Egemen UÇAR